

РЕШЕНИЕ

№ 18523

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **9966** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.39а,т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на А. Л., гражданин на У., [дата на раждане] , с процесуален представител адв.К., срещу ЗАПОВЕД №5392 ПАМ -2904 от 29.08.2024г. на Началник отдел „Миграция“ при СДВР, с която на лицето е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.39а, ал.1 т.1 от ЗЧРБ -„отнемане на правото на пребиваване в РБ“.

По изложените съображения в жалбата –се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че заповедта не е мотивирана, доколкото липсват фактически основания за издаването ѝ. Неизлагането на мотиви пречи да се разкрие волята на ответника, както и възпрепятства организиране защитата на оспорващия. Подчертава се, че не е достатъчно да се цитира правната норма на ЗЧРБ. Отделно касателно същата се твърди, че тя не кореспондира с вменената фактическа обстановка – представяне на неверни данни за получаване на пребиваване. Допълва се, че трябва да се вземе предвид, както семейното положение, така и липсата на културни, семейни и социални връзки с държавата по произход. Подчертава се, че лицето от 2022г. е със статут на продължително пребиваващ, което в достатъчна степен обуславя трайното му оставане тук. С оглед горлеизложеното –се моли да се отмени оспорения акт.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К., който и се моли да се уважи. Представя писмени бележки, в които визира, че освен, че липсват ясни и конкретни мотиви, документът за връщане на удостоверение за раждане - е връчен на език, който страната не разбира. В тази връзка поставя под въпрос самото получаване на документа - предмет на изследване. Твърди, че ако лицето бъде върнато в страната си по произходима опасност от изтезание и нехуманно

третиране, което е нарушение на чл.3 от ЕКПЧ.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител - изразява становището за неоснователност на жалбата като моли- издадения административен акт предвид своята процесуална и материална законосъобразност да се потвърди.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ -НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 26.09.2024г. по отношение на връчване от 12.09.2024г. е в срок /л.7/, от адресат на акта, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

За да достигне до изводи за нейната неоснователност –съдът от фактическа страна взе предвид следното:

Видно от докладна записка л.8 от делото, посочено в оспорения акт по подаденото заявление за продължително пребиваване от лицето от 09.05.2024г. №101350 –от Национални институт по криминалистика /НИК/ е изпратено писмо рег.№513р-48223 от 09.05.2024г. за извършена проверка на автентичността на представеното удостоверение за раждане №216584 на А., при което от експертната справка от 03.06.2024г. е видно, че документът е неистински. Въз основа на изложеното на ответинка с докладната записка е предложено да наложи мярката по чл.39а, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Към преписката е представено писмо рег.№503р-48223 от 09.05.2024г. от началник отдел Миграция до директора на НИК –л.9, съгласно което за изследване е представен оригинала на удостоверение за раждане.

По преписката е представена и експертна справка №24/ДОК-315 на л.10, видно от която представеното свидетелство за раждане е неистинско. Справката е работила с оригинала и изводът за неистинност е направен на база изследване с микроскоп и видеоспектрален компаратор. Визирано е, че защитните цветни влакна са отпечатани имитации.

Във връзка с посоченото предложение и на основание чл.39а, ал.1 и чл.40, ал.1 т.2 и във връзка с чл.10, ал.1, т.3 от ЗЧРБ на лицето е наложена мярка „отнемане правото на пребиваване“.

Представена е на л.34 и заповед №9426 от 06.12.2018г. , с която директора на СДВР оправомощава в т.1. Началника на отдел „Миграция“ да налага мерките по чл.39а от ЗЧРБ.

Представено е на л.33 удостоверение от отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, че комисар Й. А. е назначен на длъжност Началник отдел „Миграция“.

От правна страна СЪДЪТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ ИЗВОДИ:

Съгласно чл.40 вр. с чл.39а, ал.1, т.1 от ЗЧРБ „отнемане правото на пребиваване“ се налага, когато са налице основанията по чл.10, ал.1 т.1-4 от ЗЧРБ.. Съгласно чл.39б визира че има срок от 7 до 30 дни за доброволно връщане при отнето право по чл.39а, ал.1, т.1 и т.2 т.е. на пребиваване следва да се предостави такъв –конкретно е предоставен от 30 дни, видно от заповедта.

Съдът съобразява и разпоредбата на чл.44 от ЗЧРБ, видно от която компетентните органи са директорите на РД“ГП“ или оправомощените от тях лица –каквито данни има по делото, че директора на дирекция „Миграция“ е оправомощил Началника на отдел „Миграция“ с посочената по-горе заповед. Представено е удостоверение за компетентност, поради което се прави извода, че ответникът е компетентен да постанови акта, предмет на съдебен контрол.

Съгласно посочената норма на чл.40, ал.1, т.2 от ЗЧРБ правото на пребиваване се отнема, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 20 – 22 и 26, както и в случаите по чл. 26, ал. 3.

В заповедта не е посочено, но видно от докладната записка, чиито мотиви са и мотиви на акта, посочено е основанията на чл.10, ал.1 т.23 от ЗЧРБ. Посочената точка е свързана с представянето на документ с невярно съдържание или деклариране на неверни данни.

Съдът обаче констатира, че т.-23 не е включена в препращането на чл.40, ал.1, т.2, а е в самостоятелна т.3. – а именно представените данни са неверни т.е. правното основание не е чл.40, ал.1, т.2 -а т.3 от ЗЧРБ, тъй като т.3 кореспондира с посоченото фактическо основание представяне на неверни данни. Допуснатото процесуално нарушение обаче в никъв случай не е съществено, тъй като не е засегнало правото на защита на лицето да узнае защо му е наложена процесната ПАМ. Следователно - не се споделя тезата на оспорващия, че не е посоченото правното или фактическото основание- има както правни, така и фактически основания, като допуснатата неточност в сгрешената точка на чл.40, ал.1 от ЗЧРБ не засяга правото на защита на лицето. Трябва да се има предвид, че чл.40, ал.1 т.3 от ЗЧРБ кореспондира и на т.2, защото т.2 препраща към чл.10 на ЗЧРБ, който в т.23 включва като една от хипотезите за отказ за виза не само представянето на документ с невярно съдържание, а и като цяло декларирането на неверни данни.

Прави се заключението, че не е неясно защо е наложена процесната ПАМ на А. и това е свързано с представения неистински акт/свидетелство за раждане на л.59.

Не се споделят и възраженията, че е изследвано копие, а не оригинала. Първо видно от справката и методите на изследване – безспорно предмет на анализ е бил оригинала, както и видно от протокол от 09.05.2024г. именно оригинала е бил предаден за анализ.

Горепосочените обстоятелства се потвърждават от разпита на експерта В. Б.- л.80. Същият е изготвил анализа, за което е полван оригинала, а не копие. При разпита експертната справка на л.10 му е предявена и лицето е категорично за изложеното какво е било обект на изследване. В тази връзка как и къде е бил оригинала е разпитан и свидетелят Л. в с.з. на 13.05.2025г.. Същият отново е категоричен, че оригиналът не се намира при ответника, а е върнат на жалбоподателя. Описва процедурата, че обикновено служител на гише го информира, че лицето трябва да си получи оригинала, който Л. донася и се предава на чужденеца. Ако въпреки изложеното, докато се предаде документа- лицето го си отиде- оригинала се връща отново, за което се изготвя документ. При предаването на оригинала на лицето отново се оформя документ. Ако чуждунеца не може да пише и не разбира български- служителката изписва, че е получил документа, но лицето се подписва. В тази връзка СЪДЪТ е предложил на адв.К. в с.з. на 13.05.2025г., ако оспорва подписа на своя подзащитен- да направи съответно доказателствено искане, което не е сторено. Адв.К. в съдебно заседание е заявил, че не оспорва, че жалбоподателят е положил подписа под протокол от 09.05.2024г. на л.93 за връщане на оригинала. Следователно съдът приема за безспорно, че оригиналът е неистински, както е установено от експертната справка №24/ДОК-315 на л.10 от НИК към МВР.

Съдът не установява и заповедта да е издадена с цел различна от разписаната в закона. Същата се свежда до налагане на рестрикция по отношение на лице, което извършва посочените в материално-правната норма на чл.40, ал.1 т.3 от ЗЧРБ действия –представило е неверни данни за придобиване на пребиваване. Във връзка с последното се прави извода, че се касае и за материално-законосъобразен акт, постановен в производство без процесуални нарушения от надлежен орган.

Ирелевантно е дали има и какви връзки със страната по произход, тъй като това не е елемент от фактическия състав за налагането на ПАМ. Същата се налага при условията на обвързана компетентност- за органа няма възможност да прецени дали да не наложи мярката. В този смисъл само се констатира основаниято за налагане, и не може да се преценява с оглед интереса на чужденеца кое е по добро за същия решение -така, ако се изискване да се изследват връзките на трайност с мястото, където пребивава.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА жалбата на А. Л. гражданин на У. [дата на раждане] с процесуален представител адв.К. срещу ЗАПОВЕД №5392 ПАМ -2904 от 29.08.2024г. на Начаник отдел „Миграция“ при СДВР, с която на лицето е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.39а, ал.1 т.1 от ЗЧРБ -„отнемане на правото на пребиваване в РБ“.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: